

ler ikke var tilfjget i den oprindelige Plan, men at Savnet heraf for en Del vil blive afhjulpel ved, at Behandlingen af de omhandlede fra Ublandet kommende Gjenstande i en nær Fremtid vil kunne foregaa paa Kjøbenhavns Banegaard i en Bygning, som der er under Opførelse.

§ 19. Indenrigsministeriet. II. D. 3. Hovedstandsættelser og ekstraordinære Arbejder. (Bet. Side 89).

Al de ved Finantsloven bevilgede Arbejder ere ikke fuldførte:

En 60 Men lang 2etages Bygning ved Palais Nr. 123 i Amaliegade;

Anbringelse af nogle Glasdøre paa Fredensborg Slot;

Hovedstandsættelse af Frederik den Vtes Kapel i Roskilde Domkirke og Standsættelsen af Taget samt Gefimsen paa Aalborg Slot.

Det førstnævnte Arbejdes Udsættelse hidrører fra en formentlig Vanskelighed ved at skaffe Behoerne af den ældre Bygning, der skulde nedbrydes, Plads andetsteds.

Til Hovedstandsættelsen af Frederik den Vtes Kapel bevilgedes Midlerne allerede paa Finantsloven for 1873—74 med 9,600 Kr., hvilken Bevilling gjentoges paa Finantsloven for 1874—75 og forøgedes paa Finantsloven 1875—76 med 3,600 Kr. Af den samlede Bevilling 13,200 Kr. er 4,634 Kr. 66 Ø. ikke kommet til Anvendelse i 1875—76, fordi man har havt Vanskelighed ved at skaffe passende Mursten i fornødent Antal.

Udvalget er enigt med Statsrevisionen i, at Udsættelse af Bygningsarbejder, hvortil Midlerne ere bevilgede, af flere Grunde er uheldig; Administrationen beredes derved Vidtløftigheder, Kontrolten svækkes, og Arbejdet forbyres let.

§ 21. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. I. Ministeriets Embedsmænd og Betjente m. V.

Statsrevisionen udtaler sig (Side 111) imod, at en Understøttelse til Professor Krarups Enke, bevilget paa Finantsloven for 1876—77, er givet tilbagevirkende Kraft paa 1875—76, uden at der enten i Forslaget, Forhandlingerne eller Bevillingen er givet nogen Antydning dertil, ligesaa lidt som der er søgt Bevilling paa Tillægsbevillingslov til denne Udvidelse af Understøttelsen. Ministeren har svaret paa en Forespørgsel om Grunden hertil, at Hovedbevillingen fandt Sted den 27de Marts 1876, og at Tillægsbevillingsloven for 1875—76 udkom samme

Dag som Finantsloven for 1876—77, nemlig den 30te Marts 1876, saa at der ikke var Tid til at stille et Endringsforslag om Bevillingens tilbagevirkende Kraft, hvortil Ministeriet endnu spøjer, at selv om der havde været Tid dertil, vilde der dog formentlig være saameget mindre Grund dertil, som der her var Tale om en Understøttelse, der traadte i Pensions Sted, og Pensioner stadig ere regnede fra Mandens Dødsdag. Statsrevisionen undlader at gjøre Indstilling herom, da Ministeriet efter dens Mening dog synes at indrømme, at den her fulgte Fremgangsmaade ikke stemmer med de almindelige Regler. Udvalget kan ikke anse den af Ministeriet fulgte Fremgangsmaade som korrekt, men det finder dog heller ikke, at der er Anledning til at gjøre nogen Indstilling i den Anledning, endstjøndt det ikke som Statsrevisionen kan se, at Ministeriet indrømmer, at der har fundet en Afvigelse fra de almindelige Regler Sted, men støtter sig netop til, at Understøttelsen er givet „efter de hidtil fulgte Regler“.

V. B. Kunstsamlingerne. (Bet. S. 113).

Paa en Forespørgsel fra Statsrevisionen om, med hvilken Hjemmel forskjellige Funktionærer ved Kunstsamlingerne have Friholtig i Palaiet i Kalleboderne, samt om Aarsagen til, at den til dette hørende Staldgaard ikke er afhændet, da den formentlig er uden Betydning for Palaiets egentlige Bestemmelse og den dertil hørende Grund vel maa have en ikke ringe Værdi, har Ministeriet svaret, at en positiv Hjemmel med Hensyn til Friholigerne ikke kan paavises, da der ikke haves nogen særlig Lønningslov for Kunstsamlingerne, men at disses Budget bestandig har været anlagt paa, at der var saadanne Friholiger; samt at Salg af Staldgaarden efter den af Direktøren for det oldnordiske og det ethnografiske Museum afgivne Erklæring neppe kan anses forsvarlig, saalænge det er uafgjort, om Samlingerne skulle forblive, hvor de nu ere, da i saa Fald Staldgaardens Grund vil behøves til nødvendig Udvidelse af Lokalerne, og at et saadant Salg i Forbindelse med Grundens Bebyggelse desuden vilde medføre yderligere Brandfare for Palaiet.

Medens Statsrevisionen ikke kan erkjende disse Grunde til ikke at sælge Staldgaarden for fyldestgjørende, have de dog hos Udvalget vakt ikke ringe Tvivl om Hensigtsmæssigheden af et saadant Salg for Tiden. Den ikke ubetydelige Salgsværdi, som Statsrevisionen vist med Rette tillægger den omhandlede Grund, synes i og for sig ikke at kunne afgjøre Spørgsmaalet, da det er muligt, at denne for Museerne selv kan faae en endnu større Værdi. Afgjørelsen heraf maa nødvendig afhænge af Underfølgelser, der ikke ses at være